

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové, soudce zpravodaje Václava Štencla a soudce Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: a) Bc. L. K., b) obec **Domašín**, sídlem Louchov 20, Domašín, obě zastoupeny Mgr. Janem Špačkem, advokátem, sídlem Dobrovského 1303/13, Praha 7, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, **za účasti: I) E. R., II) Lesy České republiky, s.p.**, sídlem Přemyslova 1106/19, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2024, č. j. KUUK/111603/2024, o kasační stížnosti žalobkyně b) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 5. 2025, č. j. 15 A 28/2024-83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně b) **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žalobkyně b).
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti žalobkyně b).
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žalobkyně b).

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Městský úřad v Kadani rozhodnutím ze dne 14. 6. 2023, č. j. MUKK/28869/2023, na návrh Honebního společenstva Kotlina uznal společenstevní honitbu Kotlina na honebních pozemcích v katastrálním území Domašín u Klášterce nad Ohří, Petlery, Podmílesy, Kotlina, Měděnec o celkové výměře 712,4255 ha, přičlenil k ní pozemky, určil její jakostní třídu a stanovil minimální a normované druhy zvěře. K rozhodnutí městský úřad připojil dvě přílohy – seznam účastníků řízení a seznam přičleňovaných pozemků do honitby Kotlina s uvedením jejich vlastníků. Krajský úřad Ústeckého kraje následně na základě odvolání žalobkyň změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že opravil číslování jeho výroků a do výroku II výslovně doplnil, že seznam přičleňovaných pozemků s uvedením jejich výměry a jednotlivých vlastníků je uveden v příloze č. 2 jako nedílná součást prvostupňového rozhodnutí.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadly žalobkyně správní žalobou, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl rozsudkem označeným v záhlaví. Krajský soud dospěl k závěru, že rozsah a obsah potřebných podkladů rozhodnutí byl znám již při zahájení řízení, proto městský úřad postupoval v souladu se zákonem, poučil-li účastníky o možnosti vyjádřit se k podkladům již v oznámení o zahájení řízení. Tvrzení žalobkyň o zkrácení na právech navíc byla nekonkrétní. Žalovaný se namítaným porušením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, také řádně zabýval. Krajský soud městskému úřadu vytkl špatnou úroveň vedení správního spisu, nicméně dospěl k závěru, že přesto účastníkům nic nebránilo seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Oznámení o zahájení řízení ze dne 20. 6. 2023, č. j. MUKK/29779/2023, sp. zn. ŽP/217/2023/Bro, se zjevně týkalo jiného řízení. Oznámení o zahájení řízení ani nebylo podkladem rozhodnutí v této věci. Žalobkyně podle krajského soudu nereflektují, že oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 5. 2023, č. j. MUKK/20151/2023, sp. zn. ŽP/170/2023/Bro, jim bylo doručeno 18. 5. 2023, resp. 22. 5. 2023. Na zákonnost napadeného rozhodnutí nemělo vliv formální pochybení spočívající v tom, že soupis spisu obsahoval původně pod bodem 5 oznámení o zahájení řízení č. j. MUKK/29779/2023 s datem založení do spisu 20. 6. 2023 a následně bylo číslo jednací ručně přeškrtnuto a přepsáno na MUKK/20151/2023. Žalobkyně nezpochybnilly, že by neměly přístup k některým podkladům rozhodnutí. Krajský soud shledal nedůvodnými také námitky týkající se specifikace dotčených pozemků. Oznámení o zahájení řízení bylo i bez této specifikace dostatečně konkrétní. Žalovaný se nedopustil vady ani doplněním výroku prvostupňového rozhodnutí tak, že příloha č. 2 obsahující specifikaci pozemků představuje nedílnou součást prvostupňového rozhodnutí. Šlo o přípustnou nápravu nedostatku prvostupňového rozhodnutí, která nemohla zasáhnout do práv žalobkyň.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podaly obě žalobkyně kasační stížnost. Jelikož žalobkyně a) přes výzvu soudu nezaplatila soudní poplatek za kasační stížnost, Nejvyšší správní soud řízení o její kasační stížnosti zastavil usnesením ze dne 25. 9. 2025, č. j. 6 As 79/2025-33. Řízení je tak nadále vedeno pouze o kasační stížnosti žalobkyň b).

II. Kasační stížnost žalobkyň b) a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně b) (dále též „stěžovatelka“) v kasační stížnosti namítá, že správní orgán rozhodl na základě podkladů, které v době vydání rozhodnutí prokazatelně nebyly ve spise.

pokračování

Stěžovatelce tak bylo odepřeno právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dne 14. 6. 2023 spis neobsahoval relevantní oznámení o zahájení správního řízení, což stěžovatelka zjistila při nahlédnutí do spisu dne 17. 7. 2023, kdy bylo ve spise pouze oznámení o zahájení řízení ze dne 20. 6. 2023 týkající se jiné věci. Toto oznámení bylo vypraveno dokonce po vydání rozhodnutí, což způsobuje zmatečnost řízení. Oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 5. 2023 neobsahuje úplné vymezení předmětu a nebylo ve spise. Stěžovatelka v této souvislosti odkazuje na zásadu *quod non est in actis, non est in mundo* (co není ve spisech, není na světě). Stěžovatelka dostatečně vyjádřila svůj nesouhlas, takže uznáním honitby byla zkrácena na právech. Absence oznámení o zahájení řízení ve spise, prokazatelné rozhodnutí bez tohoto oznámení ve spise a *ex post* doplňování textu, jehož autenticita není zřejmá, a doručenek je vadou, která opodstatňuje zrušení rozhodnutí. Akceptace takového postupu by byla rezignací na požadavek řádného vedení spisu. Postup je navíc zmatečný, neboť není jasné, jaký dokument a kdy byl účastníkům odeslán.

[5] Stěžovatelka dále namítá, že *ex post* založené oznámení o zahájení řízení neobsahovalo dostatečnou identifikaci předmětu řízení, zejména uvedení konkrétních dotčených pozemků. Stěžovatelka vlastní mnoho pozemků v několika katastrálních územích a některé chce využít pro založení vlastní honitby. Požadavek na to, aby každý z účastníků řízení přišel nahlížet do spisu, by vedl k paralýze konkrétního úředníka a pravděpodobně i celého odboru. Pokud v žádosti není předmět řízení dostatečně vymezen, je vadná a neúplná. K návrhu je třeba připojit zpracované údaje o vlastnictví honebních pozemků včetně mapového zákresu hranic honitby. Takto definovaná honitba představuje předmět řízení, o kterém by měli být účastníci řízení informováni. To má dopad na možnost účastníků účinně uplatnit svá práva. Požadavek, aby účastník řízení zjišťoval informace, zda je dotčen a v jakém rozsahu, je nepřiměřený. Krajský soud podle stěžovatelky nezohlednil nesprávný postup spočívající v tom, že žalovaný doplnil výrok prvostupňového rozhodnutí o specifikaci přičleňovaných pozemků. Za situace, kdy je řízení postiženo shora uvedenými vadami a zmatečnostmi, nemůže postup žalovaného tyto vady zhojit. Žalovaný měl rozhodnutí zrušit, aby účastníci mohli být v dalším řízení řádně vyrozuměni a mohli v řízení uplatnit svá práva.

[6] Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s právním názorem krajského soudu.

[7] Osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[9] Stěžovatelka uplatňuje několik námitek, které souvisejí se způsobem vedení správního spisu ze strany městského úřadu. Stěžovatelka poukazuje na to, že dokument nadepsaný „Oznámení o zahájení správního řízení, Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí“ ze dne 12. 5. 2023 (dále jen „oznámení ze dne 12. 5. 2023“) byl do správního spisu sp. zn. ŽP/170/2023/Bro zařazen až po vydání prvostupňového rozhodnutí. V soupisu spisu totiž bylo pod bodem 5 původně uvedeno oznámení o zahájení řízení

č. j. MUKK/29779/2023, což by měl být dokument týkající se jiného správního řízení (sp. zn. ŽP/217/2023/Bro), konkrétně „Oznámení o zahájení řízení, Možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí“ ze dne 20. 6. 2023 (dále jen „oznámení ze dne 20. 6. 2023“). Až následně bylo v soupisu spisu u této položky číslo jednací ručně přeškrtnuto a přepsáno na č. j. MUKK/20151/2023. K tomu stěžovatelka doložila nedatovanou fotografii soupisu, kterou dle svých slov pořídila při nahlížení do spisu dne 17. 7. 2023 a která neobsahuje tyto dodatečné úpravy.

[10] Nejvyšší správní soud souhlasí s tím, že postup městského úřadu při vedení správního spisu byl chybný. Nemá však za to, že by toto pochybení zkrátilo stěžovatelku na jejích právech nebo že by mělo vliv na zákonitost žalobou napadeného rozhodnutí.

[11] Podle § 17 odst. 1 věty druhé správního řádu *spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci*. Podle věty čtvrté téhož ustanovení platí, že *spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy*.

[12] Podle § 36 odst. 3 věty první před středníkem správního řádu, *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*.

[13] Podle § 50 odst. 1 správního řádu *podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé*.

[14] Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 12. 2013, č. j. 6 As 81/2013-56, ustanovení § 17 odst. 1 správního řádu „rozvádí zásadu spisového pořádku, resp. zásadu řádného vedení spisu, jejíž význam byl znám již v dobách římského impéria v podobě zásady „*quod non est in actis, non est in mundo*“ (co není ve spisech, není na světě)“ (obdobně také rozsudek ze dne 28. 6. 2017, č. j. 10 As 13/2016-71). Z této zásady ani citovaných pravidel ovšem neplyne, že by v případě pochybení při vedení správního spisu nebylo možné určité listiny do spisu zařadit dodatečně. Naopak z uvedených ustanovení plyne povinnost správního orgánu zahrnout do správního spisu všechna podání, protokoly, záznamy, rozhodnutí a další písemnosti vztahující se k dané věci. Musí tak tedy případně učinit i dodatečně, zjistí-li, že některá z listin ve spise schází (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, nebo ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 As 216/2017-46). Sice tedy platí, že co není ve spisech, není na světě, ovšem pouze do doby, než je listina do spisu zařazena. Nakolik je dodatečným zařazením listiny do správního spisu dřívější pochybení při vedení správního spisu skutečně zhojeno, je již otázkou jinou. Posouzení této otázky bude vždy záviset mimo jiné na tom, kdy k zařazení listiny do spisu došlo a zda, potažmo v jaké míře byla fakticky omezena možnost účastníků řízení seznámit se s podklady rozhodnutí a uplatňovat v řízení procesní práva.

[15] V nyní posuzované věci bylo prokázáno, že v soupisu spisu bylo dříve jako dokument s pořadovým č. 5 označeno oznámení ze dne 20. 6. 2023, které se zjevně týkalo jiné věci a bylo vyhotoveno až po vydání prvostupňového rozhodnutí. V tomto případě se jednalo přinejmenším o chybu v soupisu (dále také „vada soupisu“), která byla následně napravena přeškrtnutím chybného čísla jednacího a dopsáním čísla správného. S ohledem na

pokračování

tuto vadu soupisu je nutno v pochybnostech vycházet z toho, že při nahlížení do spisu zástupcem stěžovatelky dne 19. 7. 2023 (pozn. NSS: dle stěžovatelky k němu mělo dojít 17. 7. 2023, protokol o nahlížení do spisu je ale datován 19. 7. 2023; přesné určení data nahlížení do spisu však není pro posuzovanou věc rozhodné) bylo ve správním spise skutečně obsaženo oznámení ze dne 20. 6. 2023 vydané v jiné věci (dále také „první vada týkající se vedení spisu“) a nebylo v něm obsaženo oznámení ze dne 12. 5. 2023 vydané v této věci (dále také „druhá vada týkající se vedení spisu“). S ohledem na pozdější datum sepsání oznámení ze dne 20. 6. 2023 je zřejmé, že toto oznámení nebylo součástí správního spisu v době vydání prvostupňového rozhodnutí ze dne 14. 6. 2023. Zároveň je nutno vycházet z toho, že v době vydání prvostupňového rozhodnutí nebylo obsahem správního spisu ani oznámení ze dne 12. 5. 2023.

[16] Ani jedna z uvedených vad však podle Nejvyššího správního soudu nezkrátila stěžovatelku na jejích procesních právech. Zprvé, vada soupisu nijak neomezovala stěžovatelku v možnosti seznámit se se skutečným obsahem správního spisu (soupis spisu obsahoval při nahlížení dne 19. 7. 2023 pouze šest položek). Zadruhé, první vada týkající se vedení spisu nemohla stěžovatelku nijak zkrátit na právech, neboť oznámení ze dne 20. 6. 2023 nebylo pro nyní posuzovanou věc relevantní a tato skutečnost byla snadno zjištělná z data jeho vyhotovení i spisové značky. Zatřetí, ani druhá vada týkající se vedení spisu nemohla stěžovatelku zkrátit na právech, protože oznámení ze dne 12. 5. 2023 bylo stěžovatelce doručeno dne 18. 5. 2023. Tuto listinu tedy měla k dispozici a mohla se s ní a jejím obsahem seznámit. O porušení § 36 odst. 3 správního řádu se nemohlo jednat také z toho důvodu, že samotné oznámení o zahájení řízení nebylo podkladem rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu. Nejednalo se totiž o listinu, která by přispívala ke zjištění skutkového stavu věci.

[17] K jednotlivým kasačním námitkám lze proto na základě výše uvedeného učinit následující závěry.

[18] Námitka, že městský úřad rozhodl na základě podkladů, které v době vydání rozhodnutí prokazatelně nebyly ve spise, je nedůvodná, neboť za podklady stěžovatelka označuje listiny, které nemají charakter podkladů rozhodnutí (z oznámení ze dne 12. 5. 2023 ani oznámení ze dne 20. 6. 2023 městský úřad nečinil žádná skutková zjištění).

[19] Námitka, že městský úřad stěžovatelce neumožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, je nedůvodná ze stejného důvodu a dále proto, že stěžovatelka v prvostupňovém řízení nevyužila práva seznámit se s podklady rozhodnutí (fakticky jí tedy městský úřad v ničem nebránil) a oznámení ze dne 12. 5. 2023 jí navíc prokazatelně doručeno.

[20] Námitka, že městský úřad rozhodl na základě podkladu, který vznikl a byl vypraven až po vydání rozhodnutí, je nedůvodná proto, že městský úřad v této věci nerozhodoval v návaznosti na oznámení ze dne 20. 6. 2023, nýbrž v návaznosti na oznámení ze dne 12. 5. 2023. Toto oznámení bylo prokazatelně vyhotovené a vypravené před vydáním prvostupňového rozhodnutí.

[21] Stěžovatelka zpochybňuje také autenticitu do spisu dodatečně založeného oznámení ze dne 12. 5. 2023 a k němu připojených doručenek. Činí tak ale pouze obecně, aniž by

poukázala na jakýkoli nesoulad obsahu listiny, která je součástí správního spisu, s listinou, která jí byla doručena dne 18. 5. 2023. S ohledem na to, že stěžovatelce nic nebránilo v tom, aby autenticitu listiny zpochybnila, považuje soud její námitku za ryze hypotetickou a ničím nepodloženou. Totéž se týká námitky, že není jasné, jaký dokument byl účastníkům kdy odeslán. Tyto skutečnosti prokazují doručky a přehled odeslaných zásilek připojené k oznámení ze dne 12. 5. 2023. Ani v tomto případě stěžovatelce nic nebránilo tvrdit a prokázat, že obsahem dané zásilky byla ve skutečnosti jiná listina.

[22] Dále stěžovatelka namítá, že oznámení ze dne 12. 5. 2023 neobsahovalo dostatečnou identifikaci předmětu řízení. Zejména v něm nebyly uvedeny konkrétní dotčené pozemky (resp. alespoň katastrální území), ani přibližný rozsah, ve kterém se řízení dotýká práv stěžovatelky. Pokud by museli účastníci nahlížet do spisu, vedlo by to podle ní k paralýze konkrétního úředníka a šlo by o nepřiměřený požadavek.

[23] K uvedené námitce krajský soud správně poukázal na to, že správní řád nestanoví žádné bližší podrobnosti ohledně toho, jak by měl být předmět řízení v oznámení o zahájení řízení konkretizován. Přílehlavě také odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 6 Ads 137/2007-51, podle něhož *„je vymezení náležitostí oznámení o zahájení řízení obdobně volné jako vymezení náležitostí žádosti (tedy úkonu, na jehož základě se zahajuje řízení návrhové) podle § 45 odst. 1 správního řádu (Žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je dále povinen označit další jemu známé účastníky. Jediným z textu zákona odvoditelným požadavkem tedy je, aby jak z žádosti, tak z oznámení o zahájení řízení byl předmět řízení dostatečně seznatelný, přičemž dostatečností je třeba chápat takovou míru jednoznačnosti, která umožní odlišit konkrétní řízení od řízení jiného (se stejnými účastníky) a realizaci procesních práv účastníka (zejména navrhopvat důkazy a vyjadřovat se k věci).“*

[24] Oznámení ze dne 12. 5. 2023 je označeno číslem jednacím a spisovou značkou a městský úřad v něm vymezil předmět správního řízení následovně: *„Správní řízení o žádosti Honebního společenstva Kotlina ve věci uznání společenstevní honitby Kotlina podle § 18 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti. Součástí žádosti byl návrh přípravného výboru zastoupeného Ing. S. L., bytem D. X, K. n. O. o registraci Honebního společenstva Kotlina.“* V oznámení je také uvedeno, že žádost městskému úřadu došla dne 24. 4. 2023.

[25] Nejvyšší správní soud má ve shodě s krajským soudem za to, že předmět řízení byl v oznámení ze dne 12. 5. 2023 vymezen dostatečně určitě. Je z něj zřejmé, jaké konkrétní žádosti se týká, kdo tuto žádost podal a čeho se touto žádostí domáhá. Záměna tohoto řízení s řízením jiným je vyloučena nejen s ohledem na jasnou specifikaci žádosti, žadatele a předmětu žádosti, ale také proto, že oznámení obsahuje spisovou značku, pod níž je řízení vedeno. Bez významu není ani skutečnost, že oznámení ze dne 12. 5. 2023 bylo všem vlastníkům dotčených pozemků zasíláno adresně. Každý adresát tak mohl snadno usoudit, že se jedná o honitbu, která se přímo dotýká jeho vlastnického práva.

[26] Pro stěžovatelku by jistě bylo komfortní, pokud by již z oznámení o zahájení řízení zjistila všechny relevantní skutečnosti, které by jí umožnily identifikovat, v jaké míře může být na svých právech dotčena a jakým směrem případně cílit svou argumentaci. Skutečnost, že oznámení ze dne 12. 5. 2023 jí takový komfort neposkytuje, však neznamená, že by se jednalo o úkon nedostatečně určitý či jinak vadný. Soud rozumí tomu, že stěžovatelčina

pokračování

situace je složitější tím, že vlastní větší počet nemovitostí na rozsáhlejší území. Po stěžovatelce však lze legitimně žádat, aby právě ona své specifické situaci uzpůsobila procesní kroky a podrobnosti o žádosti případně zjistila nahlédnutím do správního spisu. Z žádosti a jejích příloh přitom byly patrné přesné hranice honitby i všechny dotčené pozemky a jejich vlastníci. Požadavek, aby tyto skutečnosti zjišťovala stěžovatelka nahlédnutím do spisu, tedy Nejvyšší správní soud považuje za přiměřený. Argument, že by nahlížení do spisu mohlo vést k paralýze konkrétního úředníka, je jednak právně irelevantní, jednak se míjí s realitou, neboť k žádnému takovému důsledku ve skutečnosti nedošlo. Jediný, kdo do správního spisu nahlížel, byl stěžovatelčin zástupce.

[27] Podle stěžovatelky pak krajský soud pochybil v tom, že nezohlednil nesprávný postup žalovaného spočívající v doplnění výroku prvostupňového rozhodnutí o specifikaci přičleňovaných pozemků a jejich vlastníků. Stěžovatelka má za to, že žalovaný tímto způsobem nemohl zhojit vady řízení a zmatečnosti, na které stěžovatelka poukazovala. V daném případě ovšem změnou prvostupňového rozhodnutí nedošlo ke zhojení shora uvedených vad, které podle Nejvyššího správního soudu ani neměly vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Tato změna vedla ke zhojení jediné vady spočívající v tom, že seznam přičleňovaných pozemků s uvedením jejich výměry a jednotlivých vlastníků, uvedený v příloze č. 2, nebyl ve výroku II označen jako nedílná součást prvostupňového rozhodnutí. Taková náprava nedostatku výroku prvostupňového rozhodnutí plně odpovídá možnostem rozhodnutí odvolacího orgánu dle § 90 odst. 1 správního řádu. Krajský soud při posuzování související žalobní námitky zohlednil všechny relevantní skutečnosti a dospěl k témuž, podle Nejvyššího správního soudu správnému, závěru.

[28] Stěžovatelka se v kasační stížnosti také vyjadřuje ke svému dotčení na právech, k němuž uvádí, že jasně vyjádřila nesouhlas s honitbou na svých pozemcích. Tato argumentace se však míjí s úvahou krajského soudu, kterou se tímto stěžovatelka pokouší vyvrátit. Krajský soud nezpochybňoval, že stěžovatelka může být dotčena na svých právech žalobou napadeným rozhodnutím, tj. že je aktivně procesně legitimována k podání žaloby. Krajský soud poukazoval na to, že stěžovatelka neuvedla, jak konkrétně byla na svých právech dotčena tvrzeným porušením § 36 odst. 3 správního řádu. Stěžovatelka v postupu městského úřadu spatřovala vadu řízení, ovšem neuvedla, jak konkrétně měl nesprávný postup ovlivnit výsledek řízení, například jaká procesní práva v důsledku toho nemohla reálně uplatnit. Poznámka krajského soudu tedy byla namístě. I kdyby totiž krajský soud v postupu městského úřadu shledal procesní pochybení, musel by posoudit, nakolik toto pochybení mohlo ovlivnit zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2025, čj. 6 As 121/2025-62). Pokud stěžovatelce namítané skutečnosti reálně nebránily v realizaci jejích procesních práv, žádný zřejmý vliv vytýkaného pochybení na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí se nenabízí, a takové pochybení by tudíž ani nemohlo vést ke zrušení žalobou napadeného správního rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

[29] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost žalobkyně b) není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění do 31. 12. 2025 (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

[30] O nákladech řízení o kasační stížnosti žalobkyně b) Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně b) (stěžovatelka) ani žalobkyně a) neměly ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení se mu tudíž nepřiznává.

[31] Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání nákladů řízení, proto rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2026

Mgr. Ing. Veronika Juříčková v. r.
předsedkyně senátu